

Υπάρχουν καλλιτεχνικές παραστάσεις που δείχνουν τους Διόσκουρους να νικούν σε μάχη τους γιους του Ιπποκόοντα. Αγνοούμε τα πώς και τι. Το μόνο που γνωρίζουμε, είναι ότι ένας από αυτούς, ο Εναρήφορος ή Εναροφόρος, θέλησε να αρπάξει για λογαριασμό του την Ωραία Ελένη. Το κορίτσι βρέθηκε στην κατοχή του Θησέα είτε επειδή ο Τύνδαρος του ζήτησε να την προστατέψει είτε επειδή, όπως έχει ήδη αναφερθεί, ο Θησέας την έκλεψε μαζί με τον Πειρίθου είτε επειδή την έκλεψαν και την παρέδωσαν στον Αθηναίο ήρωα τα ξαδέλφια τους, οι γιοι του Αφαρέα της Μεσσηνίας, οι Αφαρητίδες Λυγκέας και Ίδας.

Με αυτούς τους τελευταίους, οι Διόσκουροι είχαν χρόνια διαμάχη, αν και αρχικά οι τέσσερις τους συνεργάζονταν αποδοτικά. Όπως οι Διόσκουροι αναφέρονταν ως γιοι του Τύνδαρου αλλά ήταν παιδιά του Δία, έτσι και οι Αφαρητίδες λογίζονταν γιοι του Αφαρέα αλλά ήταν παιδιά του Ποσειδώνα. Ο Ίδας είχε δύναμη τρομερή κι ο Λυγκέας το χάρισμα να διαπερνά με τη ματιά του οποιοδήποτε αντικείμενο και να βλέπει τι κρύβεται πίσω ή μέσα σ' αυτό.

Κάποια στιγμή, οι Διόσκουροι και οι Αφαρητίδες οργάνωσαν εκστρατεία στην Αρκαδία για να κλέψουν βόδια. Δημιούργησαν έτσι ένα τεράστιο κοπάδι με κλεμμένα ζωντανά. Όταν ήρθε η ώρα να τα μοιράσουν, ανέθεσαν στον Ίδα να βρει την άκρη. Εκείνος, αφού χώρισε τα ζώα σε δυο κοπάδια, πήρε ένα βόδι, το έψησε, το έκοψε στα τέσσερα και κάλεσε τους άλλους να το φάνε.

«Όποιος τελειώσει πρώτος το φαγητό του, θα πάρει το ένα κοπάδι», τους είπε: «Όποιος έρθει δεύτερος, θα πάρει το άλλο».

Οι υπόλοιποι βρήκαν λογική την πρόταση. Όμως, ο Ίδας καταβρόχθισε πρώτος το δικό του κομμάτι κι έπειτα πήρε και του αδελφού του και το έφαγε κι αυτό, ενώ ακόμα οι Διόσκουροι είχαν πολύ φαΐ μπροστά τους. Τα βόδια κατακυρώθηκαν στους Αφαρητίδες. Τα πήραν και τα οδήγησαν στη Μεσσηνία. Όταν συνήλθαν από το πρώτο σοκ, οι Διόσκουροι ένιωσαν ότι, στην ουσία, ο Ίδας τους είχε κοροϊδέψει. Νύχτα, κατέβηκαν στη Μεσσηνία, άνοιξαν το μαντρί των ξαδέλφων τους, πήραν όλα τα βόδια μαζί με ό,τι άλλο μπορούσαν να σηκώσουν και κίνησαν για τη Λακωνία. Όταν οι Αφαρητίδες κατάλαβαν, τι έγινε, κίνησαν να τους βρουν. Έκοψαν δρόμο από τα βουνά, έφτασαν πρώτοι εκεί που ήταν ο τάφος του πατέρα τους, Αφαρέα, κι έστησαν καρτέρι, έτοιμοι για τη μοιραία μονομαχία.

Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, αιτία της σύγκρουσης δεν ήταν τα κλεμμένα βόδια αλλά οι δυο όμορφες κόρες του Λεύκιππου, η Ιάλειρα και η Φοίβη. Ο πατέρας τους τις είχε υποσχεθεί στα ανίψια του, τους Αφαρητίδες Ίδα και Λυγκέα. Καλεσμένοι στους γάμους, ο Πολυδεύκης και ο Κάστορας τις είδαν και τις ερωτεύτηκαν. Δεν δίστασαν να τις κλέψουν. Ο Ίδας και ο Λυγκέας τους κυνήγησαν. Τους πρόφτασαν στο σημείο όπου βρισκόταν ο τάφος του πατέρα τους και αναμετρήθηκαν μαζί τους.

Κορίτσια και βόδια συνυπάρχουν σε μια τρίτη εκδοχή που αναφέρει ότι ναι μεν ο Λεύκιππος είχε υποσχεθεί τις κόρες του στους Αφαρητίδες αλλά οι Διόσκουροι πρόλαβαν και τις έκλεψαν έγκαιρα. Οι Αφαρητίδες, τότε, είχαν δώσει τόπο στην οργή ή είχαν το νου τους σε άλλες. Οι Διόσκουροι ζούσαν με τις γυναίκες τους στις Αμύκλες. Περαστικός από εκεί, ο Πάρης πήγαινε στη Σπάρτη με κρυφό σκοπό να αρπάξει την Ελένη. Οι Διόσκουροι παρέθεσαν επίσημο γεύμα προς τιμή του, με καλεσμένους όλους τους επιφανείς της τριγύρω περιοχής. Ήταν εκεί και οι Αφαρητίδες. Καθώς η κουβέντα έφτασε στις αρπαγές γυναικών, οι Αφαρητίδες έκαναν χοντρό χωρατό:

«Ο Πολυδεύκης και ο Κάστορας», είπαν, «έκλεψαν τις γυναίκες τους, επειδή δεν είχαν να δώσουν προίκα στον πατέρα τους, τον Λεύκιππο».

Οι Διόσκουροι εξοργίστηκαν. Πετάχτηκαν όρθιοι και με μια φωνή είπαν ότι εκείνη τη στιγμή θα έδιναν την προίκα στον πεθερό τους. Παράτησαν τους καλεσμένους, έφυγαν στη Μεσσηνία, μπήκαν στα μαντριά του Ίδα και του Λυγκέα, έκλεψαν όλα τα βόδια τους και τα οδήγησαν στο αρχοντικό του Λεύκιππου, ετεροχρονισμένη προίκα. Οι Αφαρητίδες τους περίμεναν στον δρόμο της επιστροφής, στο σημείο όπου βρισκόταν ο τάφος του Αφαρέα.

(τελευταία επεξεργασία, 10 Ιουνίου 2021)